

ANACREONTIS
CARMINA.

C U M

SAPPHONIS,

ET

ALCAEI
FRAGMENTIS.

Nec, si quidolim lusit Anacreon
Delevit aetas — Ho

— Spirat adhuc amor
Vivuntque commissi calores
Aeoliae fidibus Puellae.

Et te sonantem plenius aura
Alcae plectro —
Exactos Tyrannos.

ΑΙ ΤΟΤ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω, Δ Α Ι.

Kai τὰ τῆς

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ,

Kai τὰ τῷ

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

—σπεδάζοντες, ἔπει παῖζοντες.

GLASGUÆ:

EXCUD. R. & A. FOULIS

M.DCC.LXI.

ΝΑΚ

Ω,

ΕΛΩ Λ

ΘΕΛΩ

διάρθιτος

τα μῦνο

ηφα νεῦ

τὴν λύ

ω μὲν

παλίες

πας ἀν

ΑΙ ΤΟΤ
ΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω, Δ Α Ι.

Εἰς λύραν.

ΕΛΩ λίγαν Ατρεῖδας,
Θέλω δὲ Καέμουν ἔδειγ.
Βάρβιτος δὲ χορδαῖς
τα μῦνον ἔχει.
Ηψα νεῦρα πρώτη
τὴν λύρην ἀπαστά
νώ μὲν ἥδον ἄθλυς
ακλίεις· λύρη δὲ
τας ἀντεφώνει.

Α 3

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,

Ἔρωες· ἡ λύρη γάρ

Μόνης ἔρωτας φέν.

β'. Εἰς γυναικας.

Φύσις κέρατα ταύροις,

Οὐλακὲς δ' ἔδωκεν ἵπποις,

Ποδωκίνη λαγωοῖς,

Λέντι χάσμ' ὀδόντων,

Τοῖς ἵχθύσιν τὸ νηκτὸν,

Τοῖς ὄρνεοις πέτασθαι,

Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.

Τυναιξὶν ὥκ' ἔτ' ἔχεν.

Τί ὅν δίδωσι; κάλλος·

Αντ' ἀσπίδων ἀπασᾶν,

Αντ' ἐγκέφαλων ἀπάντων.

ON.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

7

ικῆ δὲ καὶ σίδηρον,
καὶ πῦρ, καλὴ τις ὄσα.

γ'. Εἰς Ερωτα.

Ιεσονυκτίοις ποθ' ὄραις,
Ἔτρεφειται ὅτ' Αρκτος ἡδη
Καλὰ χῆρας τὴν Βοώτην,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντας
Κιάτκι κόπω δαμείνει·
Τέτ' Ερως ἐπισαθέεις μεν
Θυρίων ἔκοπτ' ὄχηας.

Τις, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Καλὰ μιν σχίσεις ὀνέρευς;
Ο δέ Ερως, ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δέ, κασίληγον

▲ 4

S.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Καὶ τὸν κῆρα πεπλάνημας,
Ἐλένσα ταῦτ' ἀκύσας·
Ανὰ δὲ εὐθὺ λύχνον ἄψας
Ανέβη. καὶ βρέφος μὲν
Ἐστορῶ, φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρίτρην.
Παρὰ δὲ ισίνη καθίσας,
Παλάμασι χῆρας αὐτῷ
Ανέθαλπον· ἐκ δὲ χαίτης
Απέθλισον ύγρὸν ὕδωρ.
Ο δέ, ἐπεὶ κρύος μεβῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν·
Τούδε τόξον ἔστι μοι νῦν,
Βλαβεῖται βραχῆσσα νευρή.
Τανύει δὲ, καὶ με τύπτει

Μέσον
Ανὰ δὲ
Σίνε, δὲ
Κίρας
Σὺ δὲ
Ἐτί μι
Ἐπὶ λω
Στορέσ
Ο δέ Ε
Τπέρ
Μέθυ μ
Τροχὸ
Βιότος
Ολίγη

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

9

Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἴστρος.
Ανὰ δ' ἄλλεις καχάζων,
Ξένε, δ' ἔπε, συγχάρηθι.
Κίρας ἀσλαβές μὲν ἐστι,
Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

δ'. Εἰς ἵαυτόν.

Ἐπὶ μυρσίναις τερέναις,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας, θίλω προπίνεν.
Ο δ' Ερως χιτῶνα δήσας
Τπέρ αὐχένος παπύρῳ
Μέθυ μοι διεκκονέτω.
Τροχὸς ἄρματος γάρ οἴα,
Βιότος τρέχει κυλισθέντος
Ολίγη δὲ κεισόμεσθα.

ΙΟ ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Κόνις, ὅσέων λυθέντων.

Τί σε δῆ λίθον μυρίζειν,

Τί δε γῆ χίειν μάταικ;

Εμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,

Μύρισον, ρόδοις δὲ κρᾶτας

Πύκασσον, κάλει δ' ἔταιρην.

Πρὶν ἔρως ἔχει μ' ἀπελθεῖν

Τπὸ νερτέρων χωρέας,

Σκεδάσσει θέλω μεριμνας.

ε'. Εἰς ρόδον.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν ἔρωτων

Μίξωμεν Διονύσῳ.

Τὸ ρόδον τὸ καλλίφυλλον

Κροτάφοισιν ἄρμόσσαντες,

Πίνωμεν ἀβρά γελῶντες.

'Ρόδον ὡ φέρισον ἄνθος,
 'Ρόδον ἔαρος μέλημα.
 'Ρόδα γε θεοῖσι τερπνά.
 'Ρόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στέφειται καλοῖς ίύλοις,
 Χαρίτεσσι συγχορεύει.
 Στέψον γν με, γε λυρίσσω
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σπικεῖς
 Μετὰ κύρης βαθυκόλπω
 'Ροδίνοισι σεφανίσκοις
 Πεπικασμένος χορεύσω.
 5'. Εἰς τὸ αὐτό.
 Στεφάνης μὲν κροτάφοιστι
 'Ροδίνης συναρμόσαντες,
 Μεθύομεν αἰρετο γελῶντες.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τπὸ βαρβίτω δὲ κύρα
Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
Πλοκάμοις φέρεσσα θύρσας
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Αεροχαίτας δ' ἄμα κύρος
Στομάτων ἀδύν πνεόντων,
Κατά πηκτίδων ἀθύρων
Προχίει λίγηναν ὀμφάν.
Ο δ' Ερως ὁ χρυσοχαίτας
Μετὰ τῆς καλῆς Λυσία
Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτενσι χαίρων.
ζ'. Εἰς Ερωτα.
Ταχινθίη με ράβδῳ

Χαλε
Εχέλι
Διά
Ξυλα
Τροχ
Κρασ
Ανίσ
Ο δ
ΑΤΟ
Σύ
Δισσ
Αλ
Γε
Εδ

Χαλεπῶς Ερως βαδίζων
 Εκέλευσε συντροχάζεν.
 Διὰ δ' ὥξεων μὲν ἀναυρῶν
 Ξυλόχωντες φαράγγων
 Τροχάσοντα πέρεν ὑδρος.
 Κραδίη δὲ ρίνος ἄχρις
 Ανέσσεινε, καὶν ἀπίσβην.
 'Ο δ' Ερως μέτωπα σένων
 Ἀταλοῖς πτεροῖσιν, ἔπειν,
 Σὺ μὲν ἡ δύνη φιλῆσαι.
 η'. Εἰς τὸν ἑαυτὸν ὄνειρον.
 Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 Ἀλιπορφύροις τάπησι,
 Γεγανυμένως Λυσίω,
 Εδόκεν αὐροῖς τάρποις

Δρόμον ὡχὺν ἔκτανύεν,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 Επεκέρτόμην δὲ παιδες
 Ἀπαλότεροι Λυαίν,
 Δακέθυμα μοι λέγοντες
 Διὰ τὰς καλὰς ἐκένας.
 Εθέλοντας δὲ φιλῆσαι
 Φύγον ἐξ ὕπνων με πάντες.
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλέμων
 Πάλιν ἥθελον καθεύδεν.

3'. Εἰς περισεράν.
 Ερασμίη πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι;
 Πόθεν μύρων τοσύτων,
 Τι' ἥρος θέντα,

Πίνεις τε ό ψεκάζεις;
 Τίς εἰσί, σοὶ μέλει δέ.
 Ανακρέων μ' ἔπειμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτε τῶν ἀπάντων
 Κρατῦντε ό τύραννον.
 Πεπρακέ με Κυθήρη
 Λαζησσα μικρὸν ὅμινον.
 Εγὼ δ' Ανακρέοντε
 Διακονῶ τοσαῦτα
 Καὶ νῦν οἵας ἔκεινε
 Επισολὰς κομίζω
 Καὶ φοσιν εὐθέως με
 Ελευθήρην ποιήσειν.
 Εγὼ δὲ, κῆν ἄρτη με,

Δύλη μενῷ παρ' αὐτῷ.
 Τί γάρ με δὲ πέτασθαι
 Ορη τε γέ κατ' ἀγρὸς,
 Καὶ δινδρεσιν καθίζειν,
 Φαγεῖσαν ἄγριὸν τι;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτου
 Αφαρπάσασα χερῶν
 Ανακρέοντος αὐτῷ.
 Ηἱēν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιεῖσα δ' αὖ χορεύσω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσε
 Πτεροῖσι συγχαλύψω.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 Τῷ βαρείτῷ κανεύθη.

χεις ἄπαντ', ἀπελθε^ν
αλισέρσαν μ' ἔθηκες,
νθρωπε, ψυχή κορώνης.

1. Εἰς ἔρωτα κήρινον.

ἔρωτα κήρινόν τις
γεννίης ἐπώλει.

ἴγαν δέ οἱ παραστάς,
πόση θέλεις, ἔφην, σοε
τοι τι χθὲν ἐκπρίωμαι.

Ο δ' ἔπει δωριάζων,
αἴδη αὐτὸν, ὅππόσυ λῆσ.

Ομως δ' αὖ ἐκμάθης πᾶν,
οὐκ εἴμι κηροτέχνης.
Αλλ' όθελω συνοικεῖν
ἔρωτι παντορέκτη.

Δός ἦν, δός αὐτὸν ἡμῖν
 Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
 Ερως, σὺ δ' εὐθέως με
 Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

ια'. Εἰς ἔχυτὸν.

Λέγυσιν αἱ γυναικεῖς,
 Ανακρέων, γέρων ἦ·
 Λαζῶν ἐσοκτρον, ἄθρε
 Κόμμας μὲν ὡκ ἔτ ἕσας,
 Ψιλὸν δέ σεν μίτωπον.
 Εγὼ δὲ τὰς κόμμας μὲν,
 Εἴτ' εἰσὶν, ἔτ ἀποιλθον,
 Οὐκ οἴδα τῦτο δ' οἴδα,
 Ως τῷ γέροντὶ μᾶλλον

Πρέπει τὰ τερπνὰ παιζειν,
Ωσὶ πέλας τὰ μοίρης.

16'. Εἰς χελιδόνα.

Τί σοι, θέλεις, ποιήσω,
τί, σοι, λάλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κύρρα
θέλεις, λαζών φαλιέω;
Η μᾶλλον ἔνδεθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ικένος, ἐκθεριέω;
Τί μὲν καλῶν ὄνείρων,
Γπορθρίασι φωναῖς
Γῆρπασσας Βαίθυλλον;

17'. Εἰς ιαυτόν.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυρήνην

20 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸν ἡμέθηλυν Ατῆν

Ἐν ὕρεσιν βοῶντα,

Δέγυνσιν ἐκμανῆναι.

Οἱ δὲ Κλάρε παρ' ὄχθαις

Δαφνηφόροιο Φοίσε

Λάλον πιόνιες ὕδωρ

Μεμηνότες βοῶσιν.

Εγὼ δὲ τὸ Λυκίν

Καὶ τὸ μύρα χορεσθέντες,

Καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

ιδ'. Εἰς Ερωτα.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι

Ἐπειδὴ Ερως φιλῶν με

Εγὼ δὲ ἔχων νόημα

Ἄγαλον, ὃν ἐπέσθην.

Ο δὲ εὐθὺς τοξὸν ἔρας

Καὶ χρυσέπιν φαρίτριν,

Μάχη με πρύκαλεῖτο.

Κάγῳ λαβὼν ἐπ' ὄμιλον

Θώρηχ', ὅπως Αχιλλεὺς,

Καὶ δύρος ψεύδειν,

Ἐμαρνάμενη Ερωτί.

Ἐβαλλ', ἐγὼ δὲ ἐφευγον,

Ως δὲ ὃν ἔτ' ἔχεις,

Ησχαλλεν' ἔθεισαυτὸν

Αρῆκεν εἰς βέλεμνον.

Μίσος δὲ καρδίας με

Ἐδυγε, καὶ μὲν ἐλυσε.

Μάτην δὲ ἔχω βοείην.

Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἔχόστος;
ιε'. Εἰς ἑαυτὸν.

Οὐ μοι μέλει Γύγαο,
Τε Σάρδεων ἄνακτος·
Οὐθ' αἰρέει με χρυτὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.

Εμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Εμοὶ μέλει ρόδοισι
Κατασίφεν κάρηνα.

Τὸ σῆμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ως γὰν ἐτ' εὐδί' ἐστι,
Καὶ πῖνε, καὶ κύρευε,

Καὶ ο
Μὴ ν
Δίγη,

Σὺ μ
'Ο δ'
Εγώ
Οὐχ
Οὐ π
Στρα
Ατ' ὁ

ιζ'
Τὸν ὁ
'Ηρα
Πάνο

Καὶ σπένδε τῷ Λυσίῳ

Μὴ νῦνος, ἦν τις ἔλθη,

Δέγη, σὲ μὴ δὲ πίνεν.

ΙΣ'. Εἰς ιαυτόν.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήνες,

Ο δ' αὖ Φρυγῶν αὔτας,

Εγὼ δ' οὐ μάς ἀλώσεις.

Οὐχ ἵππος ὥλεσέν με,

Οὐ πεζὸς, ὥχει νῦνες

Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος

Απ' ὅμιλάτων βαχλών με.

ΙΣ'. Εἰς ποτήριον αἴργυρον

Τὸν αἴργυρον τορεύσας,

Ηραίστι, μοι ποιήσον,

Πανοπλίαν μὲν ὥχι.

Τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 Πετήριον δὲ κεῖλον.
 Οσον δύνη, βάθυνον.
 Ποίει δέ μοι κατ' αὐτό,
 Μήτ' ἄσρα, μήθ' ἀμάχας,
 Μή τινὸν Σερίωνα.
 Τί Πλειάδεσσι κάμοι;
 Τί δέ ἄσρασιν Βοώτεων;
 Πεινον ἀμπτίλυς μοι,
 Καὶ βότρυας κατ' αὐτό,
 Καὶ χρυσίας πατεῦτας,
 Ομῆ καλῆ Λυκίω,
 Ερωτα καὶ Βάθυλλον.
 ιη'. Εἰς τὸ αὐτό.
 Καλὴ τέχνη, τόρευστον

Εαρος κύπελλον ἡδὺ,
 Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
 Ρύμα φέρνοσσαν ὥρην.
 Αργύριον δ' αἰπλώσας,
 Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
 Τῶν τελετῶν, παρακινῶ,
 Μή μοι ξένον τορευσῆς,
 Μή φευκτὸν ἴσθρημα.
 Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
 Βάκχον ἔνιον ἡμῖν.
 Μύσις νάματος ἡ Κύπρις
 Τμεναίοις κρετῆσα.
 Χάρασσ' Ερωτας ἀνόπλης,
 Καὶ Χαρίτας γελώσας
 Τπ' ἀμπελον εὔκειταλον.

56 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εύβοτρυον, κομῶσκν.

Σύναπτε κύρας εύπρεπεῖς,

Αν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

ιθ'. Εἰς τὸ δῖν πίνεν.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνεν,

Πίνεν δὲ δένδρε αὐτὴν

Πίνεν θάλασσα δ' αὔρας,

Ο δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μει μάχεσθ', ἵταῖροι,

Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνεν;

κ'. Εἰς κίρην.

Ἡ Τάνταλος πότ' ἔιη

Λίθος Φρυγῶν ἐν ὅχθαις

Καὶ παῖς ποτ' ὄργις ἔπει

Πανδίό

Εγώ δ'

Οπως

Εγώ χ

Οπως

Τδωρ

Οπως

Μύρων,

Οπως

Καὶ το

Καὶ μ

Καὶ σ

Μόνον

Δότε

Πανδιόνος χελιδών.

Εγὼ δ' ἔσοπτρον ἔπιν,

Οπως σιέλ βλέπης με.

Εγὼ χιτών γενοίμην,

Οπως αὖ φορής με.

Τιμωρ θέλω γενίσθαι,

Οπως σὲ χρῶτα λύσω.

Μύρον, γύναι, γενοίμην,

Οπως ἴγώ σ' ἀλείρω.

Καὶ ταινίη δὲ μασῶν,

Καὶ μάργαρον τραχήλω.

Καὶ σάνδαλον γενοίμην,

Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

κα'. Εἰς ἵαυτον.

Δότε μοι, δέτ', ὦ γυναικεῖς,

Βρομίν πιέν αίμυσι·
 "Τόπο καύματος γάρ ήδη
 Προποθήσ ανασενάζω.
 Δύτε δ' ανθέων ἐκένυ,
 Στεφάνυς δ', οἵς πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά με πυκαίν·
 Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων
 Κραδίη τινὶ σκεπάζω.

κβ'. Εἰς Βάθυλλον.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
 Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον.
 "Απαλὰς σέμη δὲ χαιτας
 Μαλακωτάτω κλαδίσκῳ.
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζεε
 Πηγὴ ρέωσα πεθῦς.

Τίς ἂν ὅν ὄρῶν παρέλθοι
Καταγάγγιον τοιῦτον;
καὶ τοιούτοις
αὐτοῖς. Εἰς χρυσόν.

Οὐ πλῦτος ἔγε χρυσῷ
Τὸ ζῆν παρῆγε θυητοῖς,
Ἐκαρτέρην φυλάττων
Ιτι, ἀν θανάτην ἐπέλθη,
Ααίνη τι, καὶ παρέλθη.
Εἰ δὲ ὑδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεσε θυητοῖς,
Τί καὶ μάτην σενάζω;
Τί καὶ γένες προπέμπω;
Θανάτην γάρ εἰ πίπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Εμοὶ γένοιτο πίνειν,

Πιόντι δ' οῖνον ἡδὺν,
Εμοῖς φίλοις συνηνᾶται,
Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὰν Αφροδίταν.

καὶ δ'. Εἰς ἴαυτόν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην,
Βιότη τρίσον ὁδεύειν,
Χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον,
Οὐ δ' ἔχω δραμένην, ἢν οἶδα.
Μέθετέ με, φροντίδες
Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔσω.
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
Παιᾶν, γελάσω, χορεύσω,
Μετὰ τὸ καλὸν Λυαῖν.

Οταν π
Εὐδυστιν
Τί μοι, τ
Τί μοι μ
Θανεῖν μ
Τί δὲ τὸ
Πίωμεν
Τὸν τὸν κ
Σὺν τῷ
Εὐδυστιν
Οταν ὁ
Εὐδυστιν
Δοκῶν δ

κε'. Εἰς ἑαυτόν.

Οταν πίνω τὸν οἶνον,
Εὐδυστιν αἱ μέριμναι.
Τί μοι, τί μοι γόσιν,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανῆν με δῆ, καὶν μὴ θίλω.
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;

Πίωμεν ὥν τὸν οἶνον,
Τὸν τῷ καλῷ Λυσίν.
Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς,
Εὐδυστιν αἱ μέριμναι.

κε'. Εἰς ἑαυτόν.

Οταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
Εὐδυστιν αἱ μέριμναι;
Δοκῶν δ' ἔχει τὰ Κροίσυ,

Θέλω καλῶς ἀνίδην.

Κισσοσεφῆς δὲ καῖματι,

Πατῶ δ' ἄπαντα θυμῷ.

Οπλιζ', ἵγανδε πίνω.

Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ

Μεθύοντα γάρ με κένθασι

Πολὺ κρηῆσσον, ἢ θανόντα.

καζ'. Εἰς Διόνυσον.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,

Ο λυσίφεν, ὁ Λυαῖος,

Οταν εἵσις φρένας τὰς ἐμάς

Εἰσέλθῃ μεθυδότας,

Διδάσκει με χορεύειν.

Εχώ δὲ καὶ τι τερπνὸν

Ο τὰς μίθας ἐραγάς,

Μετὰ κρ

Τέρπει

Καὶ πά

κῆ. Π

Λυτ, ζα

Γράφε,

Ραδένς

Απένσα

Γράφε τ

Γράφε μ

Απαλά

Ο δὲ κι

Γράφε ζ

Γράφε δ

Ταῦ πα

Μετὰ χρότων, μετ' ὥδαις·
Τέρπει με κ' Αφροδίτα,
Καὶ πάλιν θέλω χθρεύειν.
κῆ. Εἰς τὴν ἑαυτῷ ἔταιραν.

Λύε, ζωγράφων ἄριστε,
Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ροδέης κοίρανε τέχνης,
Απένσαν, ὡς ἀν ἄπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἔταιρην.
Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
Ἄταλαίς τε γὲ μελαιναῖς·
Ο δὲ κυρὸς ἀν δύνηται,
Γράφε γὲ μύρια πνεύσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρεῆς
Τὴν πορφύραισι χαίταις

Ἐλεφάντινον μέτωπον.

Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι

Διάκοπή, μήτε μίσγε.

Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκέίνη,

Τὸ λελιθότως σύνοφρυν

Ἐλεφάρων ἵτυν κελαίνην.

Τὸ δὲ βλέμμα τὸν ἀληθῶς

Απὸ τοῦ πυρὸς ποίησον·

Ἄμα γλαυκὸν, ὡς Αθῆνας·

Ἄμα δὲ ύγρὸν, ὡς Κυθήρης.

Τράφε ρῆνα χειρεάς,

Πόδα τῷ γάλακτι μιξάς.

Τράφε χῆλος, οἵα Πενθεῖ,

Προκαλύμμενον φίλημα.

Τρυφερὸς δὲ ἕσω γενεύ

ἱρὶ Λυγ

ἱάριτες

ἱτόλιστον

ἱποκερδ

ἱπροσινέ

ἱλίγον, τ

ἱπήνη /

ἱάχα, κι

κθ'.

ἱράφε μοι

ἱπήταῖρ

ἱπαράς τ

ἱά μὲν ἔν

ἱά δὲ ἐς ἀ

ἱλικας δ

Μηδίανων τραχήλω
 Κάριτες πέτοινο πᾶσας.
 Ετόλιστον τολοικὸν αὐτὴν
 Τποκερφύροισι πέπλοις.
 Μιαρσινέτω δὲ σαρκῶν
 Ολίγον, τὸ σῶμα ἔλεγχον.
 Μήχαν· βλέπω γάρ αὐτὴν.
 Ιάχα, χυρὲ, χάλαστεις.
 οὐθ'. Εἰς Βάθυλλον.
 Γράψε μοι Βάθυλλον γέτω
 Τὸν ἑταῖρον, ως διδάσκω.
 Απαράς κόμας ποίησον,
 Τὰ μὲν ἐνδοθεν, μελαίνας,
 Τὰ δὲ ἐξ ἄκρον, ἥλιωσας.
 Ελικας δ' ἐλευθέρως μοι,

Πλοκάμων ἄτακτα συνθέεις,
 Αρές, ὡς θέλνσι, κατοθανει.
 Ἀπαλὸν δὲ χροσᾶδες
 Στεφέτω μέτωπον ὄφρυς
 Κυανοτέρη δρακόντων.
 Μέλαν τὸν ὄμημα γοργὸν ἔισι,
 Κεκερασμένον γαλήνη
 Τὸ μὲν οὖτις Αρης ἔλκεν,
 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης
 Ινα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 Τὸ δ' αὐτὸν ἐλπίδος κρημάται,
 Ροδινὴν δ', ἐποῖα μῆλον,
 Χνοῖν ποίει παρειήν.
 Ερύθημα δ' ὡς ἀν αἰδης
 Δύνασται βαλῶν, ποιησεν.

τυνθεῖς, ἵδε χῆλος, ὃκ ἔτ' οἶδα,
σθεῖς. ἵπποι τρόπῳ ποιήσεις·
δεῖς παλὸν, γέμον τε πενθεῖς.
ορῆς ἵδε πᾶν, ὁ κυρὸς αὐτὸς
ν. ξίτω λαλῶν σιωπῆ.
ἴσω, οὐα δὲ πρόσωπον ἔσω.
η· Εἰδὼν τὸν Αδώνιδος παρῆλθον·
καν, πλιάντινος τράχηλος.
οὐθήρης πατακάζιον δὲ ποίει,
οἴται, μύμας τε χεῖρας Ἐρμῆ,
ορεμάται, πλυδεύκεος δὲ μηρὺς,
πῆλον, πονσίν δὲ γυδύν.
· παλῶν δ' ὑπέρθε μηρῶν,
δεῖς πρὸ τὸ πῦρ ἔχόντων,
πεπον. πλῆ ποιήσον αἰδῶ,

38 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Παρίην θέλυσαν ἥδη.

Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

Οτι μὴ τὰ νῦτα δεῖξες

Δύνασαι τὰ δ' ἦν ἀμένω.

Τί με δὲ πόδας διδάσκειν;

Αάβε μισθὸν, ὅσσον ἄπηγ.

Τὸν Απόλλωνα δὲ τῦτον

Καθελῶν, ποίει Βάθυλλον.

Ην δ' ἐς Σάμον πότ' ἔλθης,

Γράφε Φοῖβον ἵκε Βαθύλλῳ.

λ'. Εἰς Ερωτα.

Δι Μύσαι τὸν Ερωτα

Δησασαι σεφάνοισε

Τῷ Κάλλει παρέδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυθέρων

Ζητᾶ,

Δύσασ

Καὶ λ

Οὐχ ἔ

Δυλεύ

Ἀρές

Πιῆν,

Θίλω,

Εμαίν

Χ' ὁ λ

Τὰς μ

Εγὼ δ

Πιῶν

Θίλω,

Σητῆ, λύτρας φέρνεται,
Δύσασθαι τὸν Ερωτα.

Καν λύση δέ τις αὐτὸν;
Οὐκ ἔξεστι, μενεῖ δέ.
Δυλεύειν δεδίδακται.

λα'. Εἰς ἑαυτόν.

Αφέσ με, τὸς θεύς, σος
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυντί.
Θίλω, θίλω μανῆναις.
Ἐμοίνετ' Αλκμαίων τε,
Χ' ὁ λευκόπτης Ορέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες.
Ἐγὼ δὲ μηδένος κτάς,
Πιάνω δ' ἐρυθρὸν σῖνον,
Θίλω, θίλω μανῆναις.

δο ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εμαίνεθ' Ήρακλῆς πρὶν,
Δηνὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ιφίτενον.

Εμαίνιτο πρὶν Αἴας,
Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
Εγὼ δὲ ἔχων κύπελλον,
Καὶ σέμμα τῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, ὃ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

λέ'. Εἰς τὰς ἴαυτὰς Ερωτας.
Εἰ φύλλα πάντα δίνειρων
Ἐπίσασαι κατεκτεῖν,
Εἰ ἡμαθῶδες ἐύρεν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,

Σὶ τῶν
Μένον
Πρῶτο
Ερωτα
Καὶ π
Ἐπειδα
Θὶς ὅρ
Ἀχαι
Οὐκ
Τίθε
Καὶ μ
Καὶ ή
Δισχ
Τί φη
Οῦκα

Σὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογιστήν.
 Πρῶτον μὲν ἐξ Αθηνῶν
 Ἐρωτας ἔκοσιν θεούς,
 Καὶ πεντεκοσίδεκάν οὐλλυν.
 Επειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 Θεούς ὄρμαθὺς ἐρώτων
 Αχείνης γάρ ἴσιν,
 'Οκν καλαὶ γυναικεῖς
 Τίθη δὲ Λεσβίας μοι,
 Καὶ μέχρι τῶν Ιῶνων,
 Καὶ Καρίης, 'Ρόδυ τε
 Δισχιλίας ἐρωτας.
 Τί φῆς αὖτις κηρωθεῖς.
 Οὕπω Σύρυς ἐλεῖα,

Οὐκω πόθεν; Κανάβν,
 Οὐ τῆς ἄπαντ' ἐχάστης
 Κρήτης, ὅπα πόλεσσίν
 Ερως ἐποργιάζει.
 Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
 Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
 Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ινδῶν
 Ψυχῆς ἐμῆς Ερωτας;
 λγ'. Εἰς χελιδόνα.
 Σὺ μὲν, φίλη χελιδών
 Ετησίη μολύσα,
 Οἴρει πλέκεις καλίπνη
 Σειμῶνι δ' ἐς ἄφαντος
 Ἡ Νεῖλον ἢ περὶ Μέμφιν.
 Ερως δ' ἀπὸ πλίκει μεν

Ἐν καρδίῃ καλίν.

Πύθος δ' ὁ μὲν πτερῦται,

Ο δ' ὄντιν ἀκμὴν;

Ο δ' ἡμίλεπτος ἥδη.

Βοὴ δὲ γίνεται αἰεὶ

Κεχηνότων νεοτίων.

Ερωτιδῆς δὲ μικρὺς

Οἱ μέζονες τρέφησιν.

Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς

Πάλιν κύνσιν ἄλλυς.

Τί μῆχας τὸν γένηται;

Οὐ γάρ σθένω τεσύτυς

Ερωτας ἐκβοῆσαι.

λδ'. Εἰς Κέρην.

Μὴ με φύγης, ὄρωσα

Τὰν πολιάν ἔθειραν
 Μηδ' ὅτι σοι πάρειστ
 Λυθος ἀκμαῖον ὥρας,
 Τάμα φίλτρα διώξης.
 Ὁρα, κρῆν σεφάνοισιν
 Ὁπως πρέπει τὰ λευκά
 Ρόδοις κρίνε πλακέντα.
 λε'. Εἰς τὴν Εύρωπήν.
 Ο ταῦρος ὄτος, ὡ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις ἔναι.
 Φέρει γάρ αὖτις νότοις
 Σιδωνίην γυαῖκα.
 Περῆ δὲ πόντον εύρεν,
 Τέλυε δὲ κῦμα χηλαῖς.
 Οὐκ ἀν δὲ ταῦρος ἄλλος

Εξ ἀγέλης ἐλασθένες
 Επλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἔχενος.
 λαγ'. Εἰς τὸ ἀνεμένως ζῆτο.
 Τί με τύς νόμυς διδάσκεις,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 Τί δέ μοι λόγων τοσύτων
 Τῶν μηδὲν ὀφελύντων;
 Μᾶλλον διδάσκει πίνει
 'Απαλὸν πόμα Λυσίνιον'
 Μᾶλλον διδάσκει παιζειν.
 Μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.
 Πολιαὶ σίφησι κάραν.
 Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὡ παῖδες,
 Τὴν ψυχὴν μὲν κάρωσεν.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις:
Ο θανὼν ὥκ ἐπιθυμεῖ.

λξ'. Εἰς τὸ ἔαρ.

Ιδε, πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ρόδα βρύνσιν.

Ιδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλύνεται γαλήνη.

Ιδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ιδε, πῶς γέρανος ὁδεύει.

Αφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.

Νεφελῶν σκιαὶ δονῆνται.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.

Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.

Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.

Βρομία σέφεται νᾶμα.

Κατά

Καθεδ

Εγώ

Νίων

Κάρ

Σκῆπτ

Ο νάρ

Ο μὲν

Παρέι

Εμοὶ κ

Μελιχ

Εγκερα

Εγώ γ

Σηληνό

Κατὰ φύλλου, κατὰ κλῶνε,
Κεθελῶν ἥνθισε καρπός.

λη'. Εἰς ίαυτόν.

Εγὼ γέρων μέν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω
Καὶ δεήσῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν αἴσκον.
Οὐ νάρθιξ δ' ὑδέν ἔσιν.
Οὐ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Παρίσω, γε μαχέσθω.
Εμοὶ κύπελλον, ὡ παι,
Μελιχρὸν οἶνον ὑδύν
Εγκεράσταις, φόρησον.
Εγὼ γέρων μέν εἰμι,
Σηληνὸν ἐγ μάσοισι

Μιμύμενος χορεύσω.

λαθ'. Εἰς ἑαυτόν.

*Οτ' ἵγω πίω τὸν οἶνον,
Τότε μευ ἥτερ ἴσενθεν
Λιγαίνεν ἄρχεται μέσας.

*Οτ' ἵγω πίω τὸν οἶνον,
Απορίπτονται μέριμναι,
Πολυφρόντιδες τε βυλαὶ
Ες ἀλικτύπας ἀήτας.

*Οτ' ἵγω πίω τὸν οἶνον,
Αυστίκαιίγμαν τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
Δονέει μέθη γανώσας.

*Οτ' ἵγω πίω τὸν οἶνον
Στεράνυς ἄγθισι πλεῖστας

Επι

Βιότ

*Οτ'

Μύρ

Δίμ

Κατ

*Οτ'

*Τπὸ

Τὸν ἐ

Θιάσ

*Οτ'

Τόδε

Τόδι

Τὸ θα

Επιθήσ τε τῷ καρήνῳ,
 Βιότῳ μέλπω γαλήνην.
 'Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 Μύρῳ εὐάδει τέγξας
 Δίμας, ἀγκάλαις δὲ κύρη
 Κατέχων, Κύπριν ἀέδω.
 'Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 Τῷ κυρτοῖς δὲ κυπέλλωις
 Τὸν ἐμὸν νόον ἀπλάσας,
 Θιάσῳ τέρπομαι κύρων.
 'Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
 Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ θαυμῆν γάρ μετὰ πάγτων.

D

μ'. Εἰς Ερωτα.

Ερως ποτ' ἐν βούδοισι
Κειμενένη μέλιτλαν
Οὐκ ἔμεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεὶς
Τὰς χειρὸς ὠλόλυξε.
Δρακιών δὲ ό πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ολωλα, μᾶτερ, ἔπειν,
Ολωλα, κάποθνόσκω.
Ορις μὲν ἔτυτε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλῦσσε
Μέλιτλαν οἱ γεωργοί.
Ἄλλ' ἔπειν εἰ τὸ κέντρον
ἔλευν τὸ τὰς μελιτλας,

Πόστην, δοκῆς, πονῆσιν,
Ερως, ὅσνς σὺ βάλλεις;
μα'. Εἰς συμπόσιον.

Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον"
Αναμέλφομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρετὰν χορέας,
Τὸν ὅλας ποθεντία μολπάς,
Τὸν ὁμότροπον Ερωτί,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης"
Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπη,
Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνίση.
Τὸ μὲν ὅν πόμακ χερασθείσι
Απαλοὶ φέρυσι παῖδες"

56 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸ δ' ἄχος πίφευγε μιχθὲν
Ανεμοτρόπῳ θυέλλῃ.

Τὸ μὲν ὄν πόμα λάβωμεν,
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.

Τί γαρ ἐστι σοι χέρδος

Οδυρωμένῳ μερίμναις;

Πλόθεν, οἴδαμεν τὸ μέλλον;

Ο βίος βροτοῖς ἄδηλος.

Μεθύων θέλω χορεύην,

Μεμυρισμένος δὲ παιζειν

Μετὰ γὰρ καλῶν γυναικῶν.

Μελέτω δὲ τοῖς θέλυσιν,

Οσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.

Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον

Αγαμέλφομεν δὲ Βάκχον.

Ποθε
Φιλο
Φιλε
Μητά
Στεφα
Κροτά
Μητά
Φιλέω
Φθόνον
Φίονον
Φιλολο
Φιέγε
Ιτυγέ
Πολυκα

μὲν. Εἰς ἑαυτόν.

Ποθέω μὲν Διονύσου

Φιλοκαίγυμονος χορέας.

Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβει

Μιτά συμπότη λυρίζω.

Στερφανίσκυς δ' ὑακίνθαις

Κροτάφοιστιν ἀμφικλέξας.

Μιτά παρθένων αἴθύραιν

Φιλέω, μαέλιστα πάντων.

Φίδιον ὥκ οἴδ' ἐμὸν ἥτορ.

Φίδιον ὥκ οἴδα δαῖχλόν.

Φιλολοιδόροιο γλώττης

Φιύγω βέλεμνα κῦφα.

Ἴτυγέω μάχας παροίνυς

Πολυκάρμνος καὶ δαῖτας,

§4 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Νεοθηλαῖσιν ἄμα κύραις

Τπὸ βαρβίτῳ χορεύων.

Βίον ἕσυχον φέρωμεν.

μη'. Εἰς τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,

Οτι δένδρεων ἐπ' ακρων,

Ολίγην δρόσον πεπωκώς,

Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.

Σὰ γάρ ἐσι καὶ πάντα πάντα,

Οκόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,

Χ' ὅπόσα φέρυσιν ὄραι.

Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,

Απὸ μηδενός τι βλάπτειν.

Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,

Θέρεος γλυκὺς προρύτης.

Φιλέντι μέν σε Μῆσις·
 Φιλέι δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
 Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τέρει,
 Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνος,
 Απαθῆς, ἀναιμόσαρκος·
 Σχιδὸν ἐθεοῖς ὅμοιος.
 μδ'. Εἰς τὸ ἴαυτοῦ ὄνειρον.

Εδόκεν ὄναρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φίρων ἐπ' ὄμων·
 'Ο δ' Ερως ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καελοῖς ποδίσκοις
 Εδιῶκε, καὶ κίχανεν.
 Τί θέλει ὄναρ τὸ δὲ ἔνας;
 Δεκίων δὲ γούγε πολλοῖς

Ἐν ἔρωσὶ με πλακέντα,
Διολισθενὲν μὲν ἄλλοις,
Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆνας.

με'. Εἰς τὰ τῷ Ερωτος βέλη.

Ο αὐτὸς ὁ τῆς Κυθήρης
Παρὰ Λημνίας καμίνοις
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ερώτων
Εποίει, λαβὼν σίδηρον.

Αχίδας δ' ἵσαπτε Κύκρις,
Μέλι τὸ γλυκὺ λαβεῖσα.

Ο δ' Ερως χολὴν ἔμισγε.

Ο δ' Αρης ποτ' ἐξ ἀύτης
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ἡντέλιξ Ερωτος.

Ο δ' Ερως, τόδ' ἴσιν, ἔπει,

Βαρύ

Ελασ

Ταχι

'Ο δ'

Βαρύ

'Ο δ'

Χαλι

Χαλε

Χαλ

Απο

Γένορ

Σορί

Μόνο

Από

Βαρὺς περάσας νοῆσεις.

Ελασσεν βέλεμνον Αρης

Τκεμεδίασε Κύπρις.

Ο δ' Αρης ἀναστενάξας,

Βαρὺ, φυσίν, ἄρον αὐτό.

Ο δ' Ερως, ἔχ' αὐτὸν, φυσί.

μετ'. Εἰς Ερωτα.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλησαί,

Χαλεπὸν δὲ όχι φιλησαί

Χαλεπότερον δὲ πάντων,

Λιποτυγχάνειν φιληνήσα.

Γίνος δὲν εἰς ἔρωτας

Σορίν, τρόπος πατεῖται.

Μόνον ἄργυρον βλέπειν,

Απόλειτο πρῶτος αὐτός

53 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ο τὸν ἄργυρον φιλήσας.

Διὰ τῶν ὑπὸ αδελφὸς,

Διὰ τύτον ὑπὸ τοκῆς

Πύλεμοι, φόνοι, δι' αὐτόν.

Τὸ δὲ χῆρον, ὅλλαύμεσθα

Διὰ τῶν οἱ φιληνῆες.

μζ'. Αλλο ὠδάριον.

Φιλῶ γέροντας τερπνὸν,

Φιλῶ νέον χορευτάν.

Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,

Τρίχας γέρων μέν εἰσι,

Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

μη'. Αλλο ὠδάριον.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρῳ

Φογίνις ἔκευθε χορδῆς.

Φέρε μοι κύπελλος θεσμῶν·

Φέρε μοι, νόμιμος κεράστω,

Μεθύων ὥπως χορευσώ.

Τπὸ σώφρονος δὲ λύστης

Μετὰ βαρβίτων αἰδίων,

Τὸ παρείνιον βοήσω.

μθ. Αλλο.

Λγε, ξωγραφων ἔριε,

Δυρικῆς ἄκυε Μάσις·

Φιλοταίγμονες δὲ Βάιχας

Ἐτεροπνόης ἐναύλης·

Τράχει τὰς πόλεις τὸ πρῶτον

Ἴλαράς τε καὶ γελώσας·

Ο δὲ κηρὸς ἀν δύνατο,

Τράχει τὸ νόμιμος φιλοῦτων.

γ'. Εἰς Διόνυσον.

Ο τὸν ἐν πότοις ἀτειρῆ,
Νέον ἐν πότοις ἀταρεῖ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων θεὸς κατηλθε.

Απαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
Πότον ἄγονον κομίζων,
Γόνον ἀμπέλον τὸν οἶνον,
Πεπεδημένον ὄπάραις
Επὶ κλημάτων φυλάττων.
Ιν', ὅταν τέμωσι βότρυν,
Ανοσοι μένωσι πάντες,
Ανοσοι δέμας θεητὸν,
Ανοσοι γλυκύν τε θυμόν,
Εσέτνις φανέντος ἄλλων.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

61

τα'. Εἰς δίσκον ἔχοντα Αρροδί-
την.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον,
Ἄρα τις μανῆσα τέχνας
Ἀνέχειε κῦμα δίσκῳ
Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης
Ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
Ἄπαλὰν χάραξε Κύπριον
Νόος ἐς θεὺς αἴρθεται,
Μακάρων φύσιος ἀρχαῖον.
Ο δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὄρασθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
Ἀλαλημένη δ' ἵπτ' αὐτὰ
Βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν

62 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἄπαλοχρόες γαλήνας
Δέμας ἀς πλόους φέρεσσα,
Ρόθιον πάροιθεν ἔλκει.

Φοδίων δ' ὑπερθε μαζῶν,
Ἄπαλης ἔνερθε Μαρῆς
Μέγα κῦμα πρῶται τέμνει.
Μέσον αὐλακος δὲ Κύπριος,
Κρίνον ἀς ἱοις ἐλιχθεν,
Διαφαίνεται γαλήνας.

Τπέρ ἀργύρῳ δ' ὁχυῆται
Ἐπὶ δελφῖσι χρεύταις
Δολερὸν νόον μερόπων
Ερως. Ἰμερος, γιελῶντες.
Χορὸς ἵχθυων δὲ κυρτὸς,
Ἐπὶ κυμάτων κυρισῶν,

Παρίν τε σῶμα παιζει,
Ἴνα νήχεται γελῶσα.

νε. Εἰς οἶνον.

Τὸν μελακνοχρῶτα βότρυν
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
Μετὰ παρθένων ἐπ' ὥμων
Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες πατεύσει
Σταχυλὴν, λύσοντες οἶνον.
Μίγα τὸν θεὸν κροτῦντες
Ἐπιληνίοιστιν ὅμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὄρῶντες
Νέον ἐς ζευνία Εὔκχον.
Οὐ ἔταν πίνη γερεοὶσι,
Ἴροκροῖς ποσὶν χορεύειν,

Πολιάς τρίχας τινάσσων.

Ο δὲ παρθένον λοχήσας

Ερατὸς νέος ἐλυσθεὶς

Απαλὸν δέμας χυθῆσαν

Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων

Βεβορυμένην ἐς ὑπνον.

Ο δ' ἔρως αἴωρα θέλγων

Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ο δὲ μὴ λόγοισι πείθων,

Τότε μὴ θέλγσαν αἴγχει.

Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος

Μεθύων ἄταχτα παιζει.

νγ'. Εἰς ρόδον.

Στεφανηφόρη μετ' ἥρος,

Μίλπομαι ρόδου θερινόν.

Συνεταιρεῖ αὖτε μίλπαιν.

Τόδε γάρ θεῶν ἄημα,

Τὸ δὲ γέ βροτῶν τὸ χόρμα

Χάρισιν τ' ἄγαλμ' ἐν ὄραις

Πολυχνθέων ἐρώτων,

Ἀεροδίσιον τ' ἄθυρμα.

Τόδε γέ μέλημα μύθοις,

Χερίεν φυτόν τε μυσῶν,

Γλυκὺ γέ ποιηνία πεῖραν

Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,

Γλυκὺ δέ αὖ λαβενίχ θάλπαιν

Μαλακαῖσι χερσὶ κύραις

Προσάγοντ' ἐρωτος ἄνθος.

Ως σορῷ τὸ δέ αὐτὸ τερπνόν,

Θαλίξις τε γέ τραπέζαις,

Διονυσίαις θ' ἱορταῖς.

Τί δ' ἀνευ ρόδων γένοιτ' αἴγι;

·Ροδοβάκτυλος μὲν ἡώς,

·Ροδοπήχεις δὲ νύμφαι,

·Ροδόχρυς δὲ κ' Ἀφροδίται

Πάρα τῶν σοφῶν καλεῖται.

Τόδε γε νοτῦσιν ἀρκεῖ,

Τόδε γε νεκροῖς ἀμύνει,

Τόδε γε χρόνον βιάται.

Χαριεν ρόδων δὲ γῆράς

Νεότητος ἔσχεν ὑδρίν.

Φέρε δὴ φυὲν λέγωμεν.

Χαροτῆς ὅτ' ἵκ θελαί θησ

Δεδροσωμένην Κυβήρην

·Ελέχει πόντος αἴρρω·

Πο-

Κορ-

Τό-

Νέο-

Πο-

Μα-

·Ρό-

·Ἐπ-

·Ἀγ-

Φυτ-

·Οτ-

·Ἐσορ-

Τότε-

·Ο γ-

Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην

Κορυφῆς ἴδενε Ζεὺς·

Τότε ότι ρόδων ἀγητῶν

Νέον ἔρνος ἔνθισε χθῶν,

Πολυδαιδαλον λόχευμα.

Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,

Πόδεν ὡς γένοιτο, νέκταρ

Ἐπιτέγξας, ἀνέτελεν

Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης

Φυτὸν ἀμβροτον Λυσίν.

νδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Οτ' ἵγια νέοις ὄμιλον

Ἐσορῶν, πάρεστιν ἔνη·

Τότε δὴ τότ' ἐς χορόννη

Ο γέρων ἵγια πτερῦμα.

68 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Περίμενόν με, Κυβήσα.

Παραδος, θέλω στήρεσθαι;

Πηλιὸν δὲ γῆρας ἔκαστ.

Νέος ἐν νεόις χαρεύσω.

Διονυσίν δέ μοι τίς

Φερέτω ροιάν ἀπ' ὄπωρης,

·Ιν δηγέροντος ἀλκῆν,

Δεδακότος μὲν ἐπῆν,

Δεδακότος δὲ πίνεν,

Χαριέντως δὲ μανῆγας.

νέ. Εἰς τὸς ἐρῶντας ὠδάριον.

·Εν ἴσχιοις μὲν ἐπῆοις

Πυρὸς χάραγμ' ἔχει

Καὶ Παρθίνες τις ἄνθρας

·Εγνώρισεν τικραῖς.

'Εγώ

'Ιδών

'Εχνα

'Ψυχῆ

'Εγώ δὲ τὸς ἐρῶντας
 'Ιδὼν ἐπίσαμ' εὐθύς.
 'Έχωσι γάρ τι λεπτόν
 Ψυχῆς ἵσω χάραγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ε 3

ωδάριον.

Σ Α Π Φ Ο Τ Σ.

I. Εἰς Ἀρροδίτην.

Πεικιλόθρον ἀθάνατ' Ἀρροδίτα,
Παῖ Διὸς, δολοπλόκε, λίσσομαι
σε,

Μή μ' ἄλαιστι, μήδ' ἀνίαιστι δάμνα,
Πότνια, θυμόν.

Ἄλλα τῇδ' ἐλθ' αἴποτε, κατ' ἔρωτε,
Τὰς ἐμᾶς αὐδᾶς ἀτοις, ἀς πολλάκι
Ἐκλυεις πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
Χρύσεον ἥλθεις,

Ἄρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄ-
γον

Ωχεῖς σρυθοὶ, πίερυγας μελακίνας

Πυκνὸς δινεῖντες απὸ ὥραν, αἰθί-
ρος διὸ μίσσω.

Λύκα δ' ἵξικοντο. τὸ δ', ὡ μάκα-
ρα,

Μέλισσασ' αἴθανάτῳ προσώπῳ,
Ἡρεῖ, ὅτι δ' ἔντο πέπονθαι, κ' ὅτις
Δεῦρο καλοῖμι.

Κ' ὅτι δὲ μὲν μάλιστ' ἴθελω γενέσθαι
Μαινόλα φυμῷ, τίνα δ' αὗτε πειθῶ,
Καὶ σαμνεῦσαν φιλότητας τις σ' ὡ
Σαπφοῖ, αἰδίκε;

Καὶ γάρ αἴ φεύγει, ταχέως διώξει
Αἱ δὲ δῶρα μὴ δίχει, ἀλλὰ δώσει
Αἱ δὲ μὴ φιλῇ, ταχέως φιλήσει,
Κ' ὅτις κελεύῃς.

"Ελθέ μοι ρύν, χαλεπᾶν δὲ λύσου

"Ἐκ μεριμνᾶν ὅσσα δέ μοι τελίσ-

σας

Άλλα

Θυμὸς ἴμείρη, τέλεσον, σὺ δὲ αὐτὰ

Αὐτίκ

Σύμιαχος ἵσσο.

Όμηρ

II. Εἰς Κόρην.

Φαίνεται μοι κῆνος ἵστος θεοῖσι,

Καδδ

"Εμμεν' ἀνὴρ, ὅσις ἐναντίον τοι

"Ιζάνει, ς πλασίον ἀμύνων

Πάτα

σας υπακύνη,

Έμη

Καὶ γελάσας ἴμερόν τού μοι τὰν

Καρδίσιν ἐν σήθεσιν ἴπτόσσεν·

"Ως ἴδον σε, βρύγχον· ἐμοὶ γάρ

αὐδᾶς

Οὐδὶν ἔβ' ἔχη.

Ἄλλὰ κακμὲν γλῶσσ' ἔαγ^η· ἀν
δὲ λεπτὸν

Αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν^η
Ομμάτεσσιν δ' ὑδὲν ὄρημι βομ-
μεῖσσο.

σιν δ' ἀκοσί μοι·

Καδδίδρως ψυχρὸς χέιλαι· τρό-
μος δὲ

Πᾶταν αἱρεῖ χλωροτέρη δὲ ποιας
Ἐμμι· τεθνάναι δ' ὀλίγη δίοισα
Φαίνομεν ἄπνις.

ΤΙΝΑ
ΤΟΥ ΑΛΚΑΙΟΥ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Μηδέν ἄλλο φυλεύσης ἀρότερον
δίνδρεον ἀμπέλω.

II.

Τει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὄρσεν μέγας
Χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων
ροᾶι. *

Κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν
τιθεῖς
Πῦρ, ἐν δὲ χιρνάς οῖνον ἀφειδέως
Θελιχρὸν, αὐτῷρι ἀμφὶ κόρσα

Μαλθακὸν αἴμρι γνοράλλον* —

III.

Τέγγυε πνεύμονις οῖνοι τὸ γάρ
αἴρον περιτέλλεται,

Ἄδ' ὥρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψῆ
ὑπὸ καύματος. —

IV.

— Τὸ μὲν γάρ ἐνθεν κῦμα κυλίν-
δεται,

Τὸ δὲ ἐνθεν αἴματος δ', αὐτὸν μέ-
σον, νοῖ

Φορήμεθα σὺν μελαίνῃ,

Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλω-
καλάν (ἐχει)

Πάρ μὲν γάρ ἀντλος ισοπίδαν

Λαῖφες δὲ πᾶν ἄδηλον ἔδη,
Καὶ λακίδες μεγάλαι καὶ αὐτός,
Χαλᾶσι δὲ ἀγκυρας.—

V.

Τὸ δὴ εὖ γε κῦμα τῷ προΐέρῳ νεο-
μωσίχαι,
Παρέξει δὲ ἀμμις πόνων πολλήν
ἄντλην
Ἐπεὶ γαδὸς ἐμβαίνει καταχόρως.—

VI.

Μαρμαίρη δὲ μίγας δόμος χαλκῷ,
Πᾶσα δὲ Ἀρει κεκόσμηται γέγη,
Λαμπραῖσι κυκνέαισιν κατίται
Αευχοὶ καθύπερθεν ἐππειοὶ λόφοι
Νεύκσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀ-
γάλματα.

Χάλκηναι δὲ πασσάλοις χρυσοῖς-
σιν

Περικέμεναι λαμπραὶ κναμίδες
Ἐρκος ἴσχυροσελές· θώρακες τε
νέω λίνῳ

Κοῖλαι τε κατασπίδες βεβλημέ-
ναι·

Πάρ δὲ χαλκιδικαὶ σπάθαι·

Πάρ δὲ ζώματα πολλὰ, όχι κυπ-
πατήδες.

Τῶν δέ οὐκ ἔστι λαθισθαῖ, ἵπαδὴ
πρώτισα ὑπὸ ἔργου ἔσθμεν τόδε.

VII.

Ἵω Πάν! Ἀρκαδίας μεδίων κλε-
ιννᾶς

Ορχηστά, βρόμιε, ίώ Πάν! έπ' ομαῖς
Εὐφροσύναις, ταῖς αἰοιδαῖς ἀειδεῖς
κεχαρημένος"

"Ενικήσαμεν ὡς ἵευλόμεθα,
Καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
Παρὰ Πανδρόση, ὡς φίλην Λη-
υκην.

VIII.

Εἰς Ἀρμόδιον

Καὶ Αρισογέντονα

Τ Μ Ν Ο Σ.

Ἐν μύρτυ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω
"Ως περ Ἀρμόδιος χ' Αρισογέντων,

Ἐπ' ἐμαῖς
Γαῖς ἀνδεῖς
Οτε τὸν τύραννον κτανέτην,
Ισονόμιας τὸν Αθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμοδίῳ πώ τε θυηκας
Νησοῖς δὲ ἐν μακάρων σε φασὶν
ἔναις,
Ινας περ ποδώχης Ἀχιλλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶ τὸν ἐσθλὸν Διο-
μήδεα.

Ἐν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίρος φορίσω,
Ως περ Ἀρμόδιος καὶ Ἀρισογέντων,
Οτὸν Αθηναῖς ἐν θυσίαις,
Ανδρας τύραννον Ἰππαρχονίκαι-
νίτην.

Ἀνδρῶν κλέος ἔσσεται καὶ ἀῖδα,
 Φίλταθ' Ἀρμόδιε καὶ Ἀρισογέντω!
 Οτι τὸν τύραννον κτανέτον,
 Ἰστρόμην τὸν Αθήνας ἐποιησάτο.

τάξ

ΟΤΕ

Βρέμη

Δάκη

Πάρε

Φίλα

Οἰον

Δα

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ἢ οὐδὲ πελάγυς φερομένη

ΔΑΝΑΗ,

τὰς ἴαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας.

ΟΤΕ λάρνακι ἐν δαιδαλίᾳ ἀν-
μος

Βρέμη πνέων, κινηθῆσα δὲ λίμνης
Δάματις ἔρηκεν· οὐτ' ἀδιάνταισι
Παρηναῖς, ἀμφὶ τε Περσῆς βάλλε
Φίλαν χέρα, ἐπέν τε· Ω τίκνον,
Οἷον ἔχω πένον! σὺ δ' αὖτε γε-
λαθηνῆ

82 ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ητορὶ κνώσσων ἵν αἰτερπῆ δώ-
ματι,

Χαλχεογόμφῳ δὲ, νυκτὶ λαμπῆ,
Κυκνέῳ τε δνόφῳ. Τὸ δ' αὐαλίαν
Τπερθε τεάν κόμαν βαθηάν
Πάριόντος κύματος ὑκ ἀλέγηι,
Οὐδ' ἀνέμη φθόγγων, πορφυρέα
Κάμπενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον
καλέν.

Εἰ δέ τοι δενὸν τόγε δενὸν ἦν,
Καὶ κεν ἐμῶν ρημάτων λεπτὸν
Τπῆχες οῦας. Κέλομαι, εὖδι,
Βρέφος,

Εὔδετω δὲ πόντος, εὔδετω πε-
τρον κακόν.

Μεταϊοθυλία δέ τις φανέτι,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο δέ τι δὴ θερ-
σαλίσου
Ἐπος, εὐχομας τεχνόρι δίκας
μοι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

